UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO || Mechliniensi Au/||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Appendix Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69674

Visual Library

ante nomina numeralia, τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη. Et dum præponitur ſuperlatiuis, ὁ πάντων ὁ βδελυρότατος.

Sæpe enim repetitus articulus efficit orationis phraſim uenuſtiorē. Lucian. καὶ ὁ νῦν πρὸς γένης, ὁ τοῦ δεῖνος, ὁ βυρσοδεψάμενός τι πρὸ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔσται, &c.

Rurſus Atticorum eſt articulum ſupprimere, οὕτω δυνατός ἐστιν, ὥστε καὶ ἀκοντίσαι ὑπερέχειν, pro ὥστε τοῦ τὸ ἀκοντίσαι ὑπερέχειν. Id quod frequenter faciunt in nominibus proprijs, Φίλιππός ἐστιν, pro ὁ Φίλιππός ἐστιν. Fit & quãdoq; in participijs, διὰ τί ἧττον μεθύσκονται ταῖς μεγάλαις κωθωνιζόμενοι, pro οἱ κωθωνιζόμενοι.

Interdum autem nuſquam ſuppriımunt, ſed ſingulis dictionibus addunt ſuum articulum. Interdum uero partim ſupprimunt, & partim non, prout poſtulat oratio.

APPENDIX TERTIA.

Habent inſuper locum articuli in diuiſionibus, adiuncta cõiunctione δὲ & μὲν

μὲν, per omnes caſus. Per nominatiuum, ἄνθρωποι οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ παρεσκευάζοντο, homines alij quidē iam incurſabant, alij uero apparabāt. Per genitiuum, τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι, hominum alij quidem Græci, alij uero barbari. Per datiuum ἀρεταῖς ταῖς μὲν ἐναντιοῦται ἀφροδίτη, ταῖς δὲ μέθη, uirtutibus quibuſdā quidem aduerſatur uenus, alijs uero ebrietas. Per accuſatiuum, στρατηγοὺς τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν. duces alios quidē ceperunt, alios uero capere haud quaquam potuerunt.

In quibus ſumuntur etiam quandoq; aduerbialiter pro partim, partim, uel tū, tum, uel ſimul geminatum. τἀνθρώπειον γένος, τῇ μὲν ἀγαθόν, τῇ δὲ φαῦλον, humanum genus partim quidem bonū, partim uero malum. ἐθεράπευσεν ὁ Χριστὸς, τοὺς μὲν σώματι, τοὺς δὲ ψυχῇ κάμνοντας, Chriſtus curauit laborantes tum corpore, tū anima: uel ſimul corpore, ſimul anima.

Refertur autem in his diuiſionibus ὁ

μὲν, proprie ad proximum, & ὁ δὲ, ad remotius, ſicut latinis hic & ille.

Fit etiam nonnunquam, ut in diuiſionibus loco articuli præpoſitiui ponatur ſubiunctiuus. Ad Rom. 14. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὃς δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει, alius quidem credit ſe ueſci quibuſuis, alius uero infirmus olerib. ueſcit. Rurſus eodem cap. ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν, hic quidem iudicat aliquid intereſſe inter diē & diē, ille uero idem ſentit de quouis die.

Vnde ſumuntur articuli nonnunquā pro pronominibus demonſtratiuis, τὸν pro τοῦτον, τὴν pro ταύτην. ut ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν. ibi ὁ pro οὗτος ponitur: id quod crebrum eſt adiectis coniunctionibus δὲ, γε, ὅδε, ἥδε, τόδε. ὅγε, ἥγε, τόγε, pro οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic hæc hoc.

Itidem in reliquis caſibus τοῦδε, τῷδε, τόνδε, huius, huic, hunc. τόνδ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς; pro τοῦτον, idq; in cōpoſitione. Verum extra compoſitionem ὁ δὲ, ponitur pro οὗτος δέ.

Dicitur

Dicitur etiam ὁδέτις oxytonum, pro ὁδὲ, alter, alius, ſicut ὁμοῦτις, ꝓ ὁμοῦ, unus. In quibus τις abūdat, ornatus gratia. Sed ὅδετις grauitonū ponit̃ ꝓ οὗτος, hic. Cęterum philoſophis τόδετι uocat̃ ſubſtātia.

Capiuntur & articuli pro nominibus interrogatiuis, τοῦ pro τίνι, cui. Et pro infinitis, εἴ τῳ pro εἴ τινι, ſicui.

APPENDIX QVARTA.

Vtuntur præterea articulis unà cum ſuis nominibus aduerbiorū loco. τὸ μέγιστον ad ſummum, τὸ ἐλάχιστον ad minimū, τὸ ὕστατον poſtremum, τὸ πλεῖστον frequentiſſime. Sicut Terent. in Phor. Vbi plurimum eſt dixit, pro ubi frequentiſſime eſt. Significat etiam ad ſummum. τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, primum. τὴν ταχίστην quamprimū, τὴν πρώτην principio, à prima ætate, τὸ ἄλλως fruſtra, τ' ἄλλα cæterū, τὸ ἑκὼν, pro uirili, quantum poſſibile eſt.

SYNTAXIS ARTICVLOrum ſubiunctiuorum.

ARticulus ſubiunctiuus præponit̃ huic indefinito nomini τις inclinatiuo,